

Arbejdsgruppen har i sit lovudkast også inddraget frihedsberøvelse i sager, der hidrører fra tiden før påbegyndelsen af den aktuelle straffuldbyrdelse, under den foreslåede 50 pct.-ordning. Efter rådets opfattelse kan dette imidlertid føre til, at den dømte både opnår fradrag med tillæg af 50 pct. for den tidligere frihedsberøvelse i den aktuelle straffuldbyrdelse og erstatning efter retsplejelovens kapitel 93 a for den samme frihedsberøvelse, f.eks. hvis den dømte på det tidspunkt, hvor der er spørgsmål om afkortning med varetægtsfængsling fra en tidligere sag, har søgt om eller fået erstatning for den samme frihedsberøvelse. Frihedsberøvelser fra tiden før den aktuelle straffuldbyrdelse er derfor ikke omfattet af § 18, stk. 2, i rådets lovudkast. Om der skal ske fradrag i form af »modregning« i den aktuelle straffuldbyrdelse afgøres således efter de hidtil gældende regler, jf. pkt. 5.4.1. ovenfor.

I tilslutning til § 18, stk. 2, har rådet også overvejet at give mulighed for afkortning i stedet for erstatning som følge af, at den indsatte uforskyldt har været anbragt i forhørselle, strafcelle eller sikringscelle eller uforskyldt været udelukket fra fællesskab, jf. § 106 i rådets lovudkast og pkt. 9.1. nedenfor. Efter arbejdsgruppens opfattelse er der en så væsentlig forskel på erstatning for uforskyldt varetægtsfængsling, der ikke besluttet af kriminalforsorgen, og erstatning for uberettigede indgreb besluttet af kriminalforsorgen, at det findes betænkeligt som en almindelig ordning at tillade konvertering af erstatning i de sidstnævnte tilfælde til et fradrag i straffetiden. Arbejdsgruppens lovudkast indeholder derfor ikke forslag til en sådan ordning.

Rådet finder, at der ikke kan rejses afgørende indvendinger mod at indføre en ordning, hvorefter der ved beregningen af straffetiden foretages fradrag i tilfælde, hvor den indsatte har ret til erstatning efter retsplejelovens § 1018 a, fordi den pågældende uforskyldt har været anbragt i forhørselle, strafcelle eller sikringscelle eller uforskyldt været udelukket fra fællesskab, jf. § 106, nr. 2 og 3, i rådets lovudkast. Efter rådets opfattelse har disse tilfælde en sådan lighed med tilfælde, hvor den indsatte har været varetægtsfængslet under straffuldbyrdelsen, at det er naturligt, at forslaget om fradrag i stedet for erstatning ved varetægtsfængsling som udgangspunkt også finder anvendelse, når betingelserne for at yde erstatning efter § 106, nr. 2 og 3, i rådets lovudkast er opfyldt. Herved opnås også mulighed for en kortere fremrykning af tidspunktet for løsladelse i tilfælde, hvor der ikke på andet grundlag, f.eks. reglerne om prøveløsladelse, kan ske en kortere fremrykning af løsladelsen.

Rådet foreslår på den baggrund, at der som § 18, stk. 3, i rådets lovudkast indsættes en bestemmelse,

hvorefter der ved beregningen af straffetiden også foretages fradrag, når den indsatte uforskyldt har været anbragt i forhørselle, strafcelle eller sikringscelle eller udelukket fra fællesskab, jf. § 106, nr. 2 og 3. Fradrag foretages med et antal dage svarende til 50 pct. af det antal påbegyndte døgn, indgrebet har varet, og oprundet til nærmeste hele antal dage. At der i disse tilfælde ikke foretages fradrag med et antal dage svarende til det antal påbegyndte døgn, frihedsberøvelsen har varet, med tillæg på 50 pct., skyldes, at straffuldbyrdelsen ikke afbrydes ved disse indgreb. I det omfang, der foretages fradrag efter § 18, stk. 3, ydes ikke erstatning for indgrebet efter § 106, nr. 2 og 3.

5.4.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tiltræde Straffelovrådets udkast til bestemmelser om beregning af straffetiden, jf. §§ 14-19 i rådets lovudkast. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. §§ 14-19.

Det bemærkes herved, at Strafferetsplejeudvalgets forslag i betænkning nr. 1358/1998 om varetægtsfængsling i isolation om forhøjet varetægtsfradrag for isolation angår personer, der efterfølgende findes skyldige. Dette forslag adskiller sig således fra Straffelovrådets forslag om fradrag for varetægtsfængsling i en anden sag under straffuldbyrdelsen, der alene sigter på tilfælde, hvor påtale opgives, eller tiltalte frifindes.

5.5. Valg af afsoningsinstitution og senere overførsel mellem afsoningsinstitutioner

5.5.1. Institutioner mv.

5.5.1.1. Gældende ret

Om indretningen af institutioner under kriminalforsorgen til fuldbyrdelse af fængselsstraf henvises til pkt. 5.1.1. ovenfor.

5.5.1.2. Straffelovrådets forslag

Om arbejdsgruppens overvejelser henvises til 1989-betænkningen, s. 86-87, 648, jf. § 20 i arbejdsgruppens lovudkast, og s. 688-689, og om Straffelovrådets overvejelser henvises til 1998-betænkningen, s. 100, jf. § 20 i rådets lovudkast, og s. 174.

Straffelovrådet kan med enkelte redaktionelle ændringer tiltræde arbejdsgruppens forslag.

Rådet foreslår på den baggrund, at der som § 20, stk. 1, i rådets lovudkast indsættes en bestemmelse, hvorefter fængselsstraf fuldbyrdes i fængsel eller arresthus. Som stk. 2 foreslås en bestemmelse, hvorefter fængselsstraf dog efter reglerne i § 78 i rådets lovudkast om anbringelse i og overførsel til særlig instituti-